

Απόστολος Πιερρής

Όλα τάχει η Μαριορή κι ο φερετζές της λείπει!

Το ανίκανο και διεφθαρμένο Καθεστώς Υποτέλειας της χώρας μας τα είχε όλα. (1) Μια Κυβέρνηση Κατοχής. (2) Μια Βουλή ανδρείκελων. Βουλευτές που ψηφίζουν αγελαία κατά πειθαρχία αυτό που λένε ότι η συνειδησή τους αρνείται. (3) Ένα Προεδρικό Μαουσωλείο που δρα αντισυνταγματικά όταν και όπως εντέλλεται. (4) ΜΜΕ που είναι επονειδιστά όργανα προπαγάνδας του Καθεστώτος και εξωνημένα χαλκεία κατασκευής ειδήσεων κατά παραγγελία. Όπως όταν μετέδιδαν με λεπτομέρειες μια μηδέποτε γενομένη συνάντηση των Πρωθυπουργών Ελλάδας και Τουρκίας. Ή όπως τώρα που με θρησκευτικό φονταμενταλισμό αρνούνται να δώσουν τόπο στη μόνη σωτηρία για τη χώρα και την κοινωνία. (5) Ένοπλες Δυνάμεις εξουθενωμένες. (6) Δικαιοσύνη διαβεβρωμένη. (7) Το Κωλεττικό Κράτος σε όλη την αθλιότητά του. (8) Οικονομική Ολιγαρχία της διαπλοκής. (9) Στυγνή Φεουδαρχία σε όλα τα κοινωνικά συστήματα.

Όλα τα είχε η Μαριορή των ηγετικών ομάδων της δυσδαίμονος χώρας. Και τι έλειπε από το Καθεστώς της Αισχύνης; Ο Φερετζές μιας «Νέας» Κυβέρνησης! Και τον βρήκε. Η Πρωθυπουργική Ρόμπα και η Νέα Κουτσουνοκυβέρνηση της Απωλείας. Οι οποίες κατά ένα διαπεπλεγμένο ΜΜΕ χαίρουν της λαϊκής αποδοχής σε ποσοστό πάνω από 70%. Γιατί όχι 99%; Για να μην φαίνεται να μοιάζει το Καθεστώς με αυτό της Βόρειας Κορέας; Το Καθεστώς είναι ένα από τα καταρρέοντα καθεστώτα στην περιοχή μας, σε Αίγυπτο, Τυνησία, Λιβύη, Συρία και έπεται συνέχεια. Εκεί μας κατήντησαν οι elites της αναξιοτητας. Στον ουσιαστικό ολοκληρωτισμό.

Ποια είναι η ολοκληρωτική «ιδεολογία» του Καθεστώτος της Υποτέλειας που παρασιτεύει στη Χώρα; Ο Φονταμενταλισμός του Ευρωπαϊσμού. Δεν το κρύβουν, θέλουν να μας κάνουν μια επαρχία της «Ενωμένης Ευρώπης». Και σαν ενδιάμεσο βήμα μας έκαναν Προτεκτοράτο (Ο όρος σαν περιγραφή της κατάστασης της Ελλάδας ανήκει στον ξένο τύπο).

Και για να δείτε πώς ιδεοληψίες συνδέονται με πρακτικές πολιτικές και γιατί καυτηριάζω τις πρώτες για να αποφύγουμε τις δεύτερες, προσέξτε ιδιαίτερα τις επόμενες παρατηρήσεις μου.

Την υποτέλεια και τη διατυμπανιζόμενη έξω απώλεια της εθνικής μας ανεξαρτησίας δεν την προκάλεσε το χρέος αυτό καθεαυτό, αν και είναι τεράστιο και επιδεινούμενο. Στην Ιστορία, όταν τα πράγματα έλθουν σε κρίση, το Κράτος - Μεγάλος Οφειλέτης είναι που τελικά καθορίζει τους χρηματοπιστωτικούς όρους με τους Δανειστές του, όχι οι Δανειστές. Ας διατυμπανίζουν οι πολιτικοί πίθηκοι και τα δημοσιογραφικά σκυλιά του Καθεστώτος εδώ ότι ο Δανειστής επιβάλλει τους όρους του στον Δανειζόμενο. Προϋποθέτουν μια φανταστική ιστορία που έχει Πρωτοδικεία.

Αυτό που μας έβγαλε από το βάθρο των ανεξάρτητων κρατών δεν είναι το ογκώδες χρέος αυτό καθ' εαυτό. Είναι (1) η αδυναμία της χώρας – δραματική υποβάθμιση της Ελλάδας

οικονομική, στρατηγική και πολιτιστική στη διεθνή κλίμακα ισχύος. Και (2) οι πολιτικές των ηγετικών ομάδων και του Καθεστώτος της Φαυλοκρατίας στη χώρα. Τα δυο συνδέονται άρρηκτα. Το Καθεστώς Σύστημα και οι ηγετικές ομάδες της Αναξιοκρατίας προκάλεσαν την εθνική αδυναμία αμέσως (με συγκεκριμένες πολιτικές τους) και εμμέσως (με την αποκρουστική ανικανότητά τους). Την οποία αδυναμία τώρα χρησιμοποιούν αντιστρόφως για να επιτύχουν τον σκοπό τους, εκβιάζοντας την κοινωνία να δεχθεί, ή έστω ανεχθεί, την περιθωριοποίηση και υποτέλεια της χώρας.

Να δούμε συγκεκριμένα αυτή τη μεθόδευση από το 2009 και μετά.

Το 2009 έγινε φανερό ότι λόγω της Διεθνούς Οικονομικής Κρίσης επιταχύνονται οι καταλυτικές διεργασίες ανάφλεξης της εκρηκτικής κατάστασης της κρατικοκατευθυνόμενης Ελληνικής Οικονομίας. Είναι προφανές ότι το *sui generis* ελληνικό οικονομικό σύστημα θα καταρρεύσει. Πια δεν είναι βιώσιμο το χρέος το οποίο συσσωρεύει. Το βάρος του χρέους πνίγει την κοινωνία μαζί με το βάρος του δυσλειτουργικού και παραμορφωμένου οικονομικού συστήματος που έχει κάτσει βραχνάς πάνω της. Τι έπρεπε να γίνει τότε;

Μια υπεύθυνη πολιτική ηγεσία θα πήγαινε κατευθείαν στις αγορές και θα συζητούσε βαθιά χρεωκοπία της χώρας, σε ποσοστό 70-80%. Η βάση της συζήτησης θα ήταν ένας διπλός ρεαλισμός: (α) ότι η χρεωκοπία θα γίνει έτσι κι αλλιώς, και εάν δεν γίνει με κατευθείαν συνεννόηση της χώρας με τις αγορές αμέσως θα γίνει αργότερα με δυσμενέστερους όρους και για τις αγορές και για τη χώρα (όπως συμβαίνει τώρα). Και (β) ότι το οικονομικό σύστημα της χώρας θα πεταχτεί στα απόβλητα της ιστορίας και το νέο σύστημα που θα οικοδομηθεί θα είναι ελκυστικό για το υγιές επενδυτικό κεφάλαιο.

Μια υπεύθυνη πολιτική ηγεσία με κανέναν τρόπο δεν θα μετέτρεπε χρέος της χώρας προς τις αγορές σε χρέος προς άλλες χώρες. Με τις αγορές μιλάς σαν κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος. Με τα άλλα κράτη μιλάς στους συσχετισμούς συνολικής ισχύος που διέπουν τα κράτη στη διεθνή αρένα. Δεν προσθέτεις και χρέος στους συσχετισμούς αυτούς. Εκτός αν είσαι δοσίλογος προδότης και θες ακριβώς αυτό: να επιβαρύνεις τη θέση της χώρας σου για να την υποτάξεις στους κυρίους σου.

Και αυτό ακριβώς έκανε η Ελληνική πολιτική ηγεσία από το 2010. Μας χρέωσε με χρέος στα κράτη της Ευρωζώνης και ιδίως στα μεγάλα εξ αυτών (!) υποθηκεύοντας την ανεξαρτησία και κυριότητα της χώρας, - ένα πολιτικό σκοπό που επέτυχε με οικονομικά μέσα, απειλώντας και τρομοκρατώντας ανέντιμα και αισχρά την κοινωνία και παραμυθιάζοντάς την με μια ρητορική κατά των αγορών. Και η χώρα μας και αυτοί που επένδυσαν σε αυτήν θα χάσουν επ' ωφελεία των μεγάλων της Ευρωζώνης!

Αλλά δεν πρόκειται να γίνει. Το Άνυσμα της Ιστορίας δείχνει μακριά από την παρηκμασμένη Ευρωπαϊκή τεχνητότητα. Η «Ευρώπη» και αφύσικη και γρήα πάει πολύ για τον κόσμο και την ιστορία! Για τους εγχώριους πιθήκους και τα σκυλιά – κατά πως έστρωσαν θα κοιμηθούν. Ας σκεφθούμε τι κάνει η Ιστορία στους τυράννους!

[Δημοσιεύθηκε στον "ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΚΗΡΥΚΑ" 15 Νοεμβρίου 2011]

